

Sprawa C-242/23**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

18 kwietnia 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Consiglio di Stato (Włochy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

11 kwietnia 2023 r.

Strona wnosząca odwołanie:

Tecno*37

Druga strona postępowania:

Ministero dello Sviluppo Economico

Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di
Bologna**Przedmiot postępowania głównego**

Odwołanie wniesione przez spółkę, która wniosła skargę w postępowaniu w pierwszej instancji, od wyroku Tribunale Amministrativo Regionale per l'Emilia Romagna (sądu administracyjnego regionu Emilia-Romania, Włochy; zwanego dalej „TAR”), oddalającego jej skargę o stwierdzenie nieważności szeregu decyzji administracyjnych, w których na podstawie obowiązujących przepisów prawa włoskiego zakazano jej dalszego prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami ze względu na zakaz łączenia tej działalności z jej działalnością w zakresie zarządzania wspólnotą mieszkaniową.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Ocena zgodności art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/1989, który ustanawia zakaz łączenia działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami z działalnością w zakresie zarządzania wspólnotą mieszkaniową, z art. 49 TFUE, art. 59 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE, art. 4 [pkt] 8 i art. 25 ust. 1 dyrektywy 2006/123/WE.

W szczególności, na podstawie art. 267 TFUE sąd odsyłający zmierza do ustalenia: i) czy będące przedmiotem postępowania głównego w obecnie obowiązującym brzmieniu uregulowanie krajowe, zgodnie z którym zakaz łączenia działalności pośrednika w obrocie nieruchomościami z działalnością zarządcy wspólnoty mieszkaniowej należy rozumieć jako odnoszący się do działalności gospodarczej i tylko do niej, jest zgodne z prawem Unii; ii) czy art. 59 dyrektywy 2005/36/WE, art. 25 ust. 1 dyrektywy 2006/123/WE i ogólnie art. 49 TFUE stoją na przeszkodzie uregulowaniu takiemu jak art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/1989, który przewiduje w sposób prewencyjny i ogólny zakaz łączenia działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami z działalnością w zakresie zarządzania wspólnotą mieszkaniową, przy czym nie jest to uzasadnione nadrzędnym względem interesu ogólnego lub nie wykazano proporcjonalności tego ogólnego zakazu łączenia działalności w stosunku do zamierzonego celu; iii) czy pośrednik w obrocie nieruchomościami może w każdym razie wykonywać również działalność zarządcy wspólnoty mieszkaniowej, chyba że działalność ta dotyczy budynku, którym zarządza, ze względu na to, że w takim przypadku wystąpiłby konflikt interesów.

Pytania prejudycjalne

A) Czy art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/1989 w brzmieniu zmienionym po przeprowadzeniu postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego nr 2018/2175 należy obecnie uznać za w pełni zgodny z prawem [Unii], w szczególności ze względu na to, że samo postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego zostało zakończone?

B) Czy zasady i cele art. 59 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE (zmienionej dyrektywą 2013/55/UE), a także art. 25 ust. 1 dyrektywy 2006/123/WE i ogólniej art. 49 TFUE stoją na przeszkodzie uregulowaniu takiemu jak uregulowanie włoskie zawarte w art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/1989, który przewiduje w sposób prewencyjny i ogólny zakaz łączenia działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami z działalnością w zakresie zarządzania wspólnotą mieszkaniową w oparciu o przesłankę samego wykonywania tych dwóch rodzajów działalności w sposób łączny, a zatem bez konieczności przeprowadzania przez Camere di Commercio (izby handlowe) jakiegokolwiek następczej kontroli dotyczącej konkretnie przedmiotu wykonywanego pośrednictwa, przy czym nie jest to uzasadnione konkretnie wskazanym i wykazanim „nadrzędnym względem interesu ogólnego” lub w każdym razie bez

wykazania proporcjonalności przewidzianego ogólnego zakazu łączenia działalności w stosunku do zamierzonego celu?

C) Czy pośrednik w obrocie nieruchomościami może w każdym razie wykonywać również działalność zarządcy wspólnoty mieszkaniowej, jeżeli nie zamierza sprzedać/nabyć budynku, którym zarządza, gdyż w takim przypadku wystąpiłby konflikt interesów?

Powołane przepisy prawa Unii

TFUE: art. 49.

Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych: art. 59 ust. 3.

Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym: art. 4 [pkt] 8, art. 25 ust. 1.

Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie zaleceń dotyczących reformy zawodów regulowanych {Bruksela, 10.1.2017 COM(2016) 820 final; [SWD(2016) 436 final]}

Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości

Wyroki Trybunału Sprawiedliwości: z dnia 27 lutego 2020 r., Komisja/Belgia, [C-384/18]; EU:C:2020:124, pkt 48, 52, 55, 57; z dnia 4 lipca 2019 r., Komisja/Niemcy, C-377/17, EU:C:2019:562, pkt 74; z dnia 28 stycznia 2016 r., Komisja/Portugalia, C-398/14, EU:C:2016:61, pkt 48; z dnia 24 stycznia 2018 r., Komisja/Włochy, C-433/15, EU:C:2018:31, pkt 44.

Powołane przepisy prawa krajowego

Legge (ustawa) 39/1989: art. 5 ust. 3.

Pierwotne brzmienie przepisu:

„3. Zakazane jest łączenie wykonywania działalności w zakresie pośrednictwa:

a) z jakimkolwiek zatrudnieniem w sektorze publicznym lub prywatnym, z wyjątkiem zatrudnienia w przedsiębiorstwach lub spółkach, których przedmiotem działalności jest pośrednictwo;

b) z rejestracją w innych zrzeszeniach, wpisem do innych izb, wykazów lub rejestrów, i tym podobnych;

c) z wykonywaniem na własny rachunek działalności gospodarczej związanej z pośrednictwem, które dana osoba zamierza wykonywać”.

Brzmienie w następstwie nowelizacji wprowadzonej po przeprowadzeniu postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wszczętego przez Komisję Europejską przeciwko Włochom w dniu 19 lipca 2018 r. (2018/2175) legge 37/2019, Disposizioni per l’adempimento degli obblighi derivanti dall’appartenenza dell’Italia all’Unione europea – Legge europea 2018 (ustawą 37/2019 ustanawiającą przepisy mające na celu wykonanie zobowiązań wynikających z członkostwa Włoch w Unii Europejskiej – ustawa europejska 2018):

Artykuł 2. Przepisy dotyczące zawodu pośrednika:

„3. Zakazane jest łączenie wykonywania działalności w zakresie pośrednictwa z wykonywaniem działalności gospodarczej w zakresie produkcji, sprzedaży, reprezentacji lub promocji towarów należących do tego samego sektora handlowego, w którym wykonywana jest działalność w zakresie pośrednictwa, jak również z wykonywaniem pracy jako pracownik podmiotu publicznego lub prywatnego lub jako pracownik instytucji bankowej, finansowej lub ubezpieczeniowej, z wyłączeniem przedsiębiorstw zajmujących się pośrednictwem, lub z wykonywaniem zawodowej działalności umysłowej należącej do tego samego sektora handlowego, w którym wykonywana jest działalność w zakresie pośrednictwa, a w każdym razie w sytuacjach konfliktu interesów”.

Brzmienie wynikające z kolejnej nowelizacji wprowadzonej po przeprowadzeniu tego samego postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego legge 238/2021, Disposizioni per l’adempimento degli obblighi derivanti dall’appartenenza dell’Italia all’Unione europea – Legge europea 2019–2020: (ustawą 238/2021 ustanawiającą przepisy mające na celu wykonanie zobowiązań wynikających z członkostwa Włoch w Unii Europejskiej – ustawa europejska 2019–2020):

Artykuł 4. Przepisy dotyczące współpracy z ośrodkami wsparcia w celu uznawania kwalifikacji zawodowych:

„3. Zakazane jest łączenie wykonywania działalności w zakresie pośrednictwa z wykonywaniem działalności gospodarczej w zakresie produkcji, sprzedaży, reprezentacji lub promocji towarów należących do tego samego sektora handlowego, w którym wykonywana jest działalność w zakresie pośrednictwa, lub z wykonywaniem pracy jako pracownik takiego przedsiębiorstwa, jak również z działalnością wykonywaną jako pracownik podmiotu publicznego, bądź pracownik lub współpracownik przedsiębiorstw świadczących usługi finansowe, o których mowa w art. 4 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 59 z dnia 26 marca 2010 r., lub z wykonywaniem zawodowej działalności umysłowej należącej do tego samego sektora handlowego, w którym wykonywana jest

działalność w zakresie pośrednictwa, a w każdym razie w sytuacjach konfliktu interesów”.

Obecnie obowiązujące brzmienie przepisu wynika z przyjęcia legge (ustawy) 118/2022, na mocy której dodano ust. 3 bis:

„3. Zakazane jest łączenie wykonywania działalności w zakresie pośrednictwa z wykonywaniem działalności gospodarczej w zakresie produkcji, sprzedaży, reprezentacji lub promocji towarów należących do tego samego sektora handlowego, w którym wykonywana jest działalność w zakresie pośrednictwa, lub z wykonywaniem pracy jako pracownik takiego przedsiębiorstwa, jak również z działalnością wykonywaną jako pracownik podmiotu publicznego, bądź pracownik lub współpracownik przedsiębiorstw świadczących usługi finansowe, o których mowa w art. 4 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 59 z dnia 26 marca 2010 r., lub z wykonywaniem zawodowej działalności umysłowej należącej do tego samego sektora handlowego, w którym wykonywana jest działalność w zakresie pośrednictwa, a w każdym razie w sytuacjach konfliktu interesów.

3 bis. W drodze odstępstwa od ust. 3 wykonywanie działalności pośrednika w obrocie nieruchomościami może być łączone z wykonywaniem pracy w charakterze pracownika lub działalności w charakterze współpracownika przedsiębiorstw wykonujących działalność w zakresie pośrednictwa kredytowego uregulowaną w art. 128 sexies i nast. testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia (tekstu jednolitego ustaw w dziedzinie bankowości i kredytów) ustanowionego decreto legislativo (dekretom ustawodawczym) nr 385 z dnia 1 września 1993 r. Wykonywanie działalności w zakresie pośrednictwa kredytowego podlega odpowiednim przepisom sektorowym i związanym z nimi kontrolom”.

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania głównego

- 1 Po otrzymaniu zgłoszenia w dniu 17 marca 2020 r. Direttore della Divisione Generale per la concorrenza del MISE (Ministero per lo sviluppo economico) (dyrektor wydziału ogólnego ds. konkurencji ministerstwa rozwoju gospodarczego) zwrócił się do Camera di commercio, industria, artigianato e agricoltura (izby handlowej, przemysłowej, rzemieślniczej i rolnej, zwanej dalej „CCIAA”) w Bolonii o interwencję w sprawie ewentualnego połączenia działalności, które jest objęte zakazem, lub konfliktu interesów dotyczących spółki wnoszącej odwołanie, Tecno*37, ze względu na połączenie działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami z działalnością w zakresie zarządzania wspólnotą mieszkaniową. Właściwy organ wszczął kontrolę na podstawie art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/89, zmienionego legge (ustawą) 37/2019. Do spółki Tecno*37 zwrócono się w szczególności o określenie, czy wykonywana przez nią działalność w zakresie zarządzania nieruchomościami ma charakter działalności gospodarczej.

- 2 Z odnośnych decyzji administracyjnych wynikało, że spółka Tecno*37 zarządza 39 wspólnotami mieszkaniowymi, a uzyskiwany z tego tytułu dochód jest znacznie wyższy niż dochód uzyskiwany z działalności w zakresie pośrednictwa. Stwierdzono jednoczesne wykonywanie dwóch rodzajów działalności oraz istnienie sytuacji połączenia działalności, które jest objęte zakazem, w rozumieniu art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/89 w obecnie obowiązującym brzmieniu. Wykonywana działalność w zakresie zarządzania miała charakter zawodowy, a nie sporadyczny i okazjonalny, to znaczy typowy dla działalności gospodarczej (ze względu na wymogi dotyczące gospodarności, organizacji i ciągłości), a indywidualne przedsiębiorstwo działało, zatrudniając 3 pracowników, oraz w oparciu o dodatkową jednostkę. W związku z tym CCIAA wpisała indywidualne przedsiębiorstwo jako zarządcę wspólnot mieszkaniowych do registro economico amministrativo (administracyjnego rejestru gospodarczego, zwanego dalej „REA”) i zakazała dalszego prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz dokonała w REA adnotacji o zaprzestaniu działalności.
- 3 Spółka Tecno*37 zaskarżyła odnośne decyzje do TAR, który oddalił skargę wyrokiem nr 7/2022.
- 4 W szczególności sąd ten uznał, że: i) z ustaleń dokonanych przez Agenzia della Entrate (organ podatkowy) wynika, że działalność zarządcy była wykonywana przez spółkę Tecno*37 w formie działalności gospodarczej, a osiągnany dochód był znacznie wyższy niż dochód uzyskiwany z działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami; ii) art. 5 ustawy 39/89 należy interpretować w ten sposób, że należy unikać rzeczywistego konfliktu interesów poprzez sprawdzenie w każdym przypadku rozpatrywanych sytuacji, ponieważ ustalenie abstrakcyjnych i bezwzględnych sytuacji łączenia działalności, które jest objęte zakazem, jest niedopuszczalne; iii) pod tym względem działanie podjęte przez CCIAA w postępowaniu wyjaśniającym jest prawidłowe, a wyciągnięte wnioski okazują się przekonujące. Połączenie działalności, które jest objęte zakazem, wynika przede wszystkim z wielkości dochodów z działalności w zakresie zarządzania wspólnotą mieszkaniową, wykonywanej jako podstawowa działalność gospodarcza, przy wykorzystaniu odpowiedniej struktury i odpowiednich zasobów ludzkich. Istnieje zatem ryzyko, że zarządzane nieruchomości będą stawiane w korzystniejszej sytuacji w sposób nieuzasadniony w porównaniu z innymi dostępnymi nieruchomościami, co stanowi naruszenie wymogów niezależności i bezstronności właściwych pośrednikowi, którego zadaniem jest działanie na rzecz zawarcia transakcji. Duża liczba budynków, z których każdy składa się z wielu mieszkań, a w których wnosząca odwołanie pełni rolę zarządcy, może bowiem, w przypadku jednoczesnego prowadzenia działalności w zakresie pośrednictwa, utrudniać spokojny i bezstronny wybór odpowiednich ofert na rzecz klientów.
- 5 Spółka Tecno*37 wniosła odwołanie od wyroku TAR do Consiglio di Stato (rady stanu, Włochy), która jest sądem odsyłającym.

Główne argumenty stron w postępowaniu głównym

- 6 Na poparcie skargi wniesionej w pierwszej instancji podniesiono w szczególności i w zakresie, w jakim jest to istotne w niniejszej sprawie, następujące zarzuty:

naruszenie art. 3, 41, 97 i 117 Costituzione (konstytucji), art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/89, art. 1, 3, 6 legge (ustawy) 241/90, art. 4 ust. 3 i art. 47 TFUE, zasad niedyskryminacji, proporcjonalności i odpowiedniego charakteru wymogów dotyczących dostępu do zawodów i usług, wynikających z dyrektyw 2005/36 i 2006/123, przekroczenie uprawnień ze względu na brak przeprowadzenia dochodzenia i brak uzasadnienia w przedmiocie domniemanego konfliktu interesów, który zdaniem wnoszącej odwołanie stanowi nadrzędny względ interesu ogólnego, brak proporcjonalności.

- 7 W szczególności, zdaniem wnoszącej odwołanie art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/89 został zinterpretowany w ten sposób, że przewiduje on abstrakcyjny i bezwzględny zakaz łączenia tych dwóch rodzajów działalności, wbrew prawidłowemu podejściu zgodnemu z zasadami prawa Unii, zgodnie z którym należy przeprowadzić indywidualne badanie w celu oceny, czy w konkretnym przypadku istnieje sytuacja konfliktu interesów.

- 8 Odwołanie wniesione przez spółkę Tecno*37 od wyroku TAR zostało oparte na przedstawionych poniżej zarzutach.

- 9 W ramach pierwszego zarzutu odwołania wnosząca odwołanie podnosi ponownie zarzuty podniesione w postępowaniu w pierwszej instancji. W szczególności wnosząca odwołanie podnosi naruszenie art. 4 ust. 3 i art. 47 TFUE oraz zasad prawa Unii dotyczących niedyskryminacji, proporcjonalności i odpowiedniego charakteru wymogów w zakresie dostępu do zawodów i usług, wynikających również z dyrektyw 2005/36 i 2006/123; przekroczenie uprawnień ze względu na brak przeprowadzenia dochodzenia i brak uzasadnienia w przedmiocie domniemanego konfliktu interesów, który zgodnie z dyrektywami europejskimi może stanowić nadrzędny względ interesu ogólnego, który mógłby uczynić proporcjonalnym domniemane połączenie, które jest objęte zakazem, działalności pośrednika w obrocie nieruchomościami z działalnością zarządcy wspólnoty mieszkaniowej.

- 10 W ramach pierwszego zarzutu odwołania w szczególności wnosząca odwołanie utrzymuje, że TAR zastosował art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/89 jako „normę ryzyka” przewidującą abstrakcyjny i ogólny przepis dotyczący zakazu łączenia działalności i uwzględnił wyłącznie przypadek graniczny, w którym pośrednik łączy funkcje zarządcy nieruchomości i pośrednika w odniesieniu do tej samej nieruchomości, podczas gdy przypadek ten nie ma znaczenia w niniejszej sprawie. Wspomniany sąd powinien był natomiast uznać skrajną niezgodność z prawem zaskarżonych decyzji, ponieważ zostały one przyjęte w oparciu o założenie, że przepis powinien być stosowany tak, aby rozszerzyć zakaz łączenia działalności w sposób ogólny i nieodróżnicowany na wszystkie przypadki wykonywania obu

rodzajów działalności w sposób łączny, bez konieczności jakiegokolwiek weryfikacji przedmiotu wykonywanych pośrednictw.

- 11 Ponadto TAR przedstawił wykładnię art. 5 legge (ustawy) 39/89, zgodnie z którą objęte zakazem połączenie dwóch rodzajów działalności, to znaczy działalności pośrednika w obrocie nieruchomościami i działalności zarządcy wspólnoty mieszkaniowej, wynika z samego stwierdzenia, że te dwa rodzaje działalności są wykonywane łącznie w formie działalności gospodarczej, w przypadku gdy duża liczba zarządzanych nieruchomości stanowi potencjalne ryzyko konfliktu interesów ze szkodą dla jednego z klientów pośrednika w obrocie nieruchomościami. Jest to jednak wykładnia oczywiście sprzeczna z zasadami ustanowionymi przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku nr 384 z dnia 27 lutego 2020 r. Dla celów przestrzegania art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/89 zgodnie z wykładnią zgodną z prawem Unii nie jest bowiem istotne sprawdzenie bezwzględnej liczby nieruchomości, w których obrocie pośredniczono, lub bezwzględnej liczby wspólnot mieszkaniowych objętych zarządem [jak natomiast błędnie uczyniła to CCIAA w Bolonii, popierając interpretację Ministero per lo sviluppo economico (ministerstwa rozwoju gospodarczego), oraz w celu zakwalifikowania działalności jako mającej charakter gospodarczy], lecz raczej konkretne stwierdzenie ewentualnego nakładania się dwóch rodzajów działalności w odniesieniu do tej samej nieruchomości.
- 12 Domniemany gospodarczy lub niegospodarczy charakter działalności w zakresie pośrednictwa wykonywanej przez wnoszącą odwołanie, wywnioskowany przez CCIAA z informacji o dochodach uzyskanych przez Agenzia delle Entrate (organ podatkowy), a nawet określony przez sąd pierwszej instancji jako odpowiednie wskazanie konkretnego przypadku konfliktu interesów, ani nie jest istotny, ani nie ma znaczenia dla celów rozstrzygnięcia. To, czy działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami ma charakter gospodarczy, czy też nie, nie może bowiem samo w sobie mieć żadnego kwalifikowanego znaczenia prawnego. Jest to informacja pozbawiona znaczenia dla celów określenia interesu publicznego mogącego stanowić nadrzędny wzgląd interesu ogólnego (zob. pkt 48 wyroku Trybunału nr 384 z dnia 27 lutego 2020 r.), który może uzasadniać wprowadzenie ogólnego zakazu wykonywania działalności wielodyscyplinarnej.
- 13 W drugim zarzucie odwołania ponownie podniesiono między innymi naruszenie europejskich zasad niedyskryminacji, proporcjonalności, stopniowości i odpowiedniego charakteru kar.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 14 Gdy pośrednik w obrocie nieruchomościami wykonuje jednocześnie działalność zarządcy wspólnoty mieszkaniowej, może istnieć ryzyko, że nieruchomości objęte zarządem będą stawiane w korzystniejszej sytuacji w sposób nieuzasadniony w porównaniu do innych nieruchomości, co w konsekwencji doprowadzi do utraty bezstronności właściwej dla pośrednika. Przedsiębiorca, który zarządza dużą

liczbą wspólnot mieszkaniowych, mógłby bowiem ulec pokusie kierowania potencjalnych nabywców do lokali znajdujących się w zarządzanych przez niego nieruchomościach, pomijając tym samym inne, równie interesujące możliwości mieszkaniowe.

- 15 Z drugiej strony, z punktu widzenia konsumenta bardziej korzystne mogłoby być istnienie instytucji tylko jednego specjalisty, który podąża za nabywcą zarówno w chwili nabycia, jak i na późniejszym etapie zarządzania nieruchomością, ponieważ w rzeczywistości może istnieć wiele sposobów obchodzenia zakazu łączenia działalności (więzy pokrewieństwa lub powinowactwa itp.), czego skutkiem jest podwojenie liczby specjalistów, a tym samym kosztów ponoszonych przez użytkownika końcowego.
- 16 Nowe uregulowanie zawarte w art. 5 ust. 3 legge (ustawy) 39/1989 gwarantuje ochronę konsumenta, przewidując warunek, który zapobiega wszelkim rzeczywistym konfliktom interesów między pośrednikiem a przedmiotem samego pośrednictwa. Objęte zakazem połączenie działalności staje się bowiem względne i wynika z niego zakaz działania jednocześnie jako pośrednik (który z definicji zawartej w kodeksie cywilnym jest podmiotem znajdującym się w jednakowym położeniu wobec stron) i strona (w sensie materialnym, jako producent lub sprzedawca towarów lub usług będących przedmiotem działalności pośrednictwa, lub w sensie formalnym, jako pośrednik lub przedstawiciel w odniesieniu do tych towarów). W każdym razie zakaz łączenia działalności dotyczy tylko działalności gospodarczej, a nie, jak ma to miejsce w przepisie będącym przedmiotem postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, działalności wykonywanej również w ramach działalności zawodowej, a nawet pracy.
- 17 Wykładnia, o którą zwraca się sąd odsyłający, jest konieczna z następujących powodów:
- wnosząca odwołanie powołała się na ochronę sytuacji podmiotowych uznanych w prawie Unii i podniosła naruszenie zasad i praw Unii;
  - Trybunał Sprawiedliwości posiada wyłączone prawo w zakresie wykładni prawa Unii i w konsekwencji zgodności przepisów prawa krajowego poszczególnych państw członkowskich z prawem Unii;
  - sąd odsyłający, wykluczając, że zostały spełnione przesłanki bezpośredniego odstąpienia od stosowania kwestionowanego uregulowania krajowego, zauważa, iż zaistniała wątpliwość w zakresie wykładni dotycząca dokładnego zakresu wykładni, jaki należy przyznać aktom prawnym Unii, a w konsekwencji zgodności z nimi krajowego aktu ustawowego;
  - kwestia ta jest istotna i decydująca w celu rozstrzygnięcia niniejszego sporu i nie wydaje się, aby była przedmiotem bezpośredniej wykładni Trybunału;

- sąd odsyłający jest sądem ostatniej instancji i istnieje konkretny wniosek wnoszący odwołanie o wystąpienie z odesłaniem prejudycjalnym.

DOKUMENT ROBOCZY